

P11

Časopis o naší škole

Číslo 1, podzim 2016

Úvodník

Je neuvěřitelné, jak ten čas letí. Nedávno jsme ještě dováděli u vody a dnes tu již máme sychravý podzim. S ubývajícím sluncem jako by uvadal kromě listů i úsměv na našich tvářích. Všimněte si, co potkáváme lidí podmračených, zachmuřených a jinak mručivých. Vypadají jak temné mraky na obloze. A není to škoda?

A co to zkusit takto? Užít si barevný a slunečný podzim. Když nebude slunce na obloze, pojďme vykouzlit slunce na našich tvářích a alespoň jednou se na sebe usmát. Určitě nás to zahřeje. Podzim také hýří barvami. Vymalujme si podzim i v prostředí, v kterém se nacházíme. Výtvarníci to vzali za své a hned první říjnovou sobotu malovali se zvířátky.

Podzim je také čas zamyšlení se nad životem. Dušičkový čas si připomene básní Vladimíra Holana. Nemáme být v tomto čase nějací zachmuření, ale spíše vděční za dar života a moudrosti našich předků. Vzpomeňme na vše hezké, co jsme s nimi prožili.

Krásný podzim a hezké čtení přeje Petr Pešek

Co najdete v tomto čísle:

Rozhovor s ředitelem školy Zdeňkem Hniličkou	E.A.Kubíčková, K. Hansalová	str.2
Představují se...		str. 2-4
Tentokrát 6.třídy		4
Co se na škole děje eTwinning	E.A.Kubíčková, K. Hansalová, D. Vacková	str. 5
Poděkování	H. Kratochvílová	str.6
Poslední	Vladimír Holan	str.6

Instrukce k dalším vydáním:

Vážení a milí přispěvatelé, žáci i učitelé,

v minulém čísle jsem vás žádal, abyste příspěvky ke zveřejnění posílali na adresu casopis.d11@seznam.cz. Čekal jsem velkou záplavu vašich postřehů, připomínek, básniček a já nevím čeho všeho. A kde nic, tu nic. Aby vůbec mohlo další číslo vyjít, nezbývalo, než některé lidi zaúkolovat a čekat. A pak se stávalo, že ještě někdo mi příští týden prý něco dodá, a zase nic. A tak se čas vlekl a já byl z toho již trochu nervózní.

Abych se pro příště vyhnul této nejistotě, budu od tohoto čísla vyhlašovat redakční uzávěrky. Do zveřejněného data můžete posílat vše, co vás napadne, nejen na adresu redakce, ale klidně i na můj školní mail. Příspěvky došlé po tomto termínu, budou vydány v následujícím čísle.

Děkuji za pochopení a těším se na vaše příspěvky

Uzávěrka dalšího čísla:

pátek 2. 12. 2016

Že začal nový školní rok, jsme si všichni asi všimli.....a spolu s novým školním rokem je tu i nový pan ředitel...

A my vám ho chceme představit i v jiném světle než jako toho pána z choděb...

Jak se Vám u nás líbí?

Líbí se mi tu moc, ale je to i jiné než na dřívějším pracovišti (škole).

Na jaké škole jste dříve učil a jaké předměty?

Učil jsem na ZŠ Máj1 a vyučoval jsem matematiku, informatiku, tělesnou výchovu a byl jsem výchovným poradcem a správcem počítačové sítě a techniky.

Jaké bylo přijít na školu, kam jste dříve chodil jako rodič?

Sice jsem se stal ředitelem, kterým jsem dříve nikde nebyl ale učil jsem 19 let, takže to až taková změna nebyla...

Ještě chvílku zůstaneme u vaší bývalé školy. Jaký je rozdíl mezi ZŠ Dukelská a ZŠ MÁJ 1?

Rozdíl je hlavně ve složení žáků - městská a sídlištní škola. Projevuje se zde i jiné sociální zázemí. Jiné je i složení učitelů - na Máji1 bylo více starších a zkušenějších učitelů. Tady máme učitele mladší (ale stejně kvalitní). A samozřejmě je to i budovou školy. Na ZŠ Máj1 bylo více odborných

Rozhovor s...

ředitelem školy Mgr. Zdeňkem Hniličkou

učeben a tady jsou často odbornými a kmenovými dohromady. Na Máji byly i větší tělocvičny atd.

Je celkem známé, že máte na škole dva syny - Honzu a Tomáše (1. a 5.třída). Jak reagovali, když jste jim oznámil, že budete ředitelem na škole, kam budou ještě „pár“ let chodit?

Nevím, jestli byli rádi, ale když jsem jim to oznámil, byli „nadšení“. 😊 I když já jsem byl ze začátku názoru, že učitel by neměl učit na škole, kde studují jeho děti.

Když jste byl „pouze“ rodičem na této škole, viděl jste nějaké nedostatky? Popřípadě jaké....

Jako rodič jsem byl docela spokojený, ale myslím, že postupem času určitě něco změním.

Takže my doufáme, že jsme vám pana Hniličku přiblížili ať už jako otce dvou synů, nebo nového ředitele...

Rozhovor připravily a s panem ředitelem vedly Eliška Anna Kubičková a Klára Hanzalová z 8.A

Představují se...

tentokrát 6.třídy

6. B

V loňském školním roce jsme byli nejstaršími žáky prvního stupně, nyní jsme nejmladšími žáky stupně druhého. Známe se navzájem, ale museli jsme se seznámit s řadou nových učitelů.

Měli jsme z toho trochu obavy, ale letošním páťákům vzkazujeme, že to není nic, z čeho by měli mít strach. Každý učitel je jiný a každý nám umí po svém udělat den lepší.

My jako třída se známe většinou už řadu let. Někteří se kamarádí se všemi spolužáky, někteří mají své favority, ale dohromady jsme třída, která drží při sobě.

Chtěli bychom společně vyrazit na nějaký hezký výlet, třeba i přes noc, a myslíme si, že naše nová třídní učitelka by nebyla proti. Už jsme si na ní zvykli a někdy testujeme, co všechno vydrží.

A naše heslo?

Jsme už velcí šestáci,
umíme vzít za práci.

Společně se nebojíme,
v konkurenci obстоjíme!

P.S. Milí páťáci, věřte nám, tento školní rok vám uteče jako voda a my vás přivítáme na druhém stupni. :D

Všechny zdraví 6. B + H.Kratochvílová

6.A na edukačním programu Pravěk v JČM

Když ti nejde
 prověrka tak
 seš pěkná
 UTĚRKA

6.A

Už od první třídy jsme docela zajímavá třída. Za těch 5 let už jsme si stihli pořádně užít ale i pěkně zavařit. Občas se mezi sebou hádáme, ale dokážeme se i na určitých věcech shodnout.

ŠKOLA JE
 DEVÍTILETÉ
 PEKLO ALE
 JETU TEILO

V 6.třídě jsme teď v novém složení - přibyli nám jenom kluci - a tak se zatím seznamujeme. Docela to jde.

S pozdravem 6.A

Nevzdávej to
 i retardovaný
 lidé
 můžou být
 chytří

Naše
 třídní
 slogany

NEBOJ I ŠKOLA SE DÁ
 PORAZIT

Tak to jsme my

6.C + Petr Pešek

Ahoj, tady 6.C!

Jsme samí vtipálci, samotáři i hlavičky. Občas si lezeme na nervy, ale patříme k sobě. Nemáme rádi slohové práce, což nepotěší našeho hodného třídního učitele. Šimon pořád mele, přesto se snažíme být slušní. Dohromady jsme vytvořili docela dobrou partu a určitě nás už na chodbě poznáváte.

Jsme na jedné lodi a s vaší pomocí přežijeme i

vytrváme. Doufáme, že i legraci užijeme.

Dodatek TU - Mohu potvrdit, že tato banda je správná parta. Jsou tvořiví, to je bezva, a muzikanti, z čehož mám velkou radost. Pořád je ovšem nutím do uklízení, a proto si někteří připadají jak popeláři. Myslím, že to společně zvládneme.

Ostatní fotky a naši tvorbu naleznete u nás ve třídě.

6.C

Klára: Jak začneme Eli? Přestaneš ládovat tu bagetu a pomůžeš mi?!

Eliška: Fajn... Mohli bychom začít otázkou, jak bychom...

K: Děkuju!

E: ...to vysvětlí prvňáčkům

K: Jak originální... Elino odlož tu bagetu! Tak uděláme si myšlenkovou mapu.... Co tě napadne ve spojitosti s eTwinningem?

E: Napadají mě slova: Vacková, fešák (ze španělský školy) a pivo...(abyste to pochopili bylo to jedno ze slov které, jsme posílali do European day of languages).

eTwinning - co to je?

eTwinning je skupina učitelů, žáků a studentů, kde společně tvoříme mezinárodní projekty. Používáme zde společný virtuální prostor, který se jmenuje **TwinSpace**. Vypadá trochu jako Facebook a zde sdílíme různé aktivity a hlavně komunikujeme se školami z celé Evropy. Naše angličtinářská jazyková skupina z 8.A se zapojila již do několika projektů. V loňském roce jsme pracovali na tématech The Christmas party a Selfie with my town. Letos jsme pracovali na projektu European day of languages. Ten nás zaujal a bavil nejvíce.

Díky příležitosti, která nám byla poskytnuta, jsme se naučili spousta novým dovednostem (já a Eliška jsme se fakt něco naučili!) Například rozšíření slovní zásoby, IT technologiím, ale hlavně jsme se naučili nebát se komunikovat otevřeně a projevit svůj názor a tentokrát i pro potěšení zeměpisářů i celkem zeměpis (ono najít všechna ta města a země na mapě dá opravdu fušku!).

Abychom vás trochu uvedli do toho, jak takový projekt vypadá, tak jde hlavně o komunikaci, tedy umět se anglicky smysluplně vyjádřit a přitom předvést, že i i známe další věci, jako třeba přírodopis, zeměpis, dějepis a třeba i kulturu a kuchyni naší země. Jak to ostatním partnerům ukázat? No přeci pomocí zábavných appek! Bohužel čas pro takové učení je krátký. Není to ani jedna celá hodina za týden. Byli bychom moc rádi kdyby se eTwinning rozšířil po celé škole a mohlo se mu věnovat více času. Proč? Protože nás to baví. Učíme se zábavnou formou a často vlastně i více předmětů najednou! Myslíme že, by to bylo do dalších ročníků zajímavé.

European day of languages

V následujících pár větách vás více seznámíme s naším nejnovějším projektem. Šlo vlastně o to že, jsme si posílali s různými zeměmi, které mluví různými jazyky pohledy. Na nich však nebyly jen obyčejné pozdravy. Každý tým každé země měl vybrat pět slov v mateřském jazyce dané země a ta zároveň přeložit do angličtiny, aby všichni věděli jaká slova to jsou. Byla to opravdu legrace učit se různá slova v tolika jazycích. Na pohledy, které nám přišly a i na více informací se můžete podívat na nástěnku mezi ředitelnu a školní knihovnou.

E: Tak bagetu už jsem snědla! Můžeme začít....!

K: ELINOOOOO

A pro horlivé čtenáře tu máme dvě otázky. Najdi na uvedené nástěnce: Kolik slov si přibližně všechny země mezi sebou vyměnily? Kolik zemí bylo v projektu zapojeno? Pokud tyto informace najdeš a přijdeš nám je říct (do kabinetu paní učitelky Vackové), dáreček s logem eTwinningu Tě nemine! :)

Word cloud - propojujeme ICT,

angličtinu a zeměpis

Word cloud - Evropské jazyky

Poslední Vladimír Holan

Poslední list se třese na platanu,
neboť on dobře ví, že co je bez chvění, není pevné.

Třesu se, Bože můj, neboť tuším,
že brzy umřu a pevný měl bych být.

Z každého stromu spadne i ten nejposlednější list,

neboť on není bez důvěry k zemi.

Z každého člověka spadne i ta poslední přetvářka,
neboť prkno v marnici je docela prosté.

List nemusí tě, Bože, prosit o nic,
dal jsi mu růst a on to nepokazil.

Poděkování

První měsíc v nové škole není jednoduchý ani pro žáka, ani pro učitele. Dlouhé chodby plné nových tváří, nové tváře ztrácející se v dlouhých chodbách, zavřené dveře tříd. Jsem tu dobře? Neudělala jsem chybu? Tak se ptám sama sebe.

A přesto mě potěšil už první den. Moji šestáci se na mě usmívali a čekala na mě i kytice bílých růží, která mě pohladila na duši.

Ale další dny už jsem musela do vyšších tříd. První hodiny si mě žáci prohlíželi jako nový exponát v zoo, který je potřeba někam zařadit. Ale už během prvního týdne přestávali být dveře tříd zavřené. Žáci věděli, že občas bloudím, a tak mě začali vyhlížet a máváním mi dávat najevo, kam patřím. Postavička, tedy spíše postava o hlavu větší než já (což je od sedmé třídy výš normální), která poskakuje ve dveřích a volá: „ Tady, jsme tady, paní učitelko!“, mi dává dar darů, aniž si to uvědomuje. Z žáků se stávají mí broučkové a berušky, což by u mladších kolegyně možná nepřijali vlídně. Ale já jsem starší než jejich rodiče, takže i fyzicky mnohem zdatnější „ brouček“ se se svým oslovením ochotně ztotožňuje. Je to něco, co se nedá koupit a co vás vezme za srdce.

Jsem tu dobře a chybu jsem neudělala. Díky vám, mí broučkové a berušky. A díky vám, moji kolegové, ze kterých se postupně stávají přátelé.

Helena Kratochvílová

Časopis D11, vydává vlastním nákladem

*ZŠ Dukelská, České Budějovice,
www.zsdukelska.cz.*

E-mail pro zasílání příspěvků:

casopis.d11@seznam.cz nebo

petr.pesek@zsdukelska.cz